

Ziel & zaligheid

Toen ze 26 was moest ze vluchten uit Iran, het gevaar kwam te dichtbij. Inmiddels is Halleh Ghorashi hier hoogleraar Vrouwenstudie en Antropologie. 'Mijn verhaal blijkt mensen te inspireren. Dat is geweldig om mee te maken.'

gevaar 'Vanaf mijn zeventiende was ik politiek actief in Iran. Het was een tijd van relatieve vrijheid en we durfden steeds meer. Maar het tij keerde en radicale islamieten kwamen aan de macht. Jaren van onderdrukking volgden, waarin ik een schaduwleven leidde. Ik was voortdurend voorzichtig en had weinig bewegingsvrijheid. Het contrast was zo groot. Een absoluut gevoel van vrijheid veranderde in absolute onmacht. Ik zag geen uitweg, werd depressief en verloor de zin in het leven. Vrienden werden gearresteerd, gevangengezet, vermoord. Er werden mensen verraden. Voortdurend was er groot gevaar en angst om opgepakt te worden. Op een gegeven moment kwam het gevaar zo dichtbij dat ik niet langer kon blijven en moest vluchten. Ik had het geluk dat mijn familie de financiële middelen had om mijn vlucht te betalen.'

drijfveer 'Het werd Nederland. Behalve een paar verre familieleden kende ik er niemand. In het vliegtuig heb ik alleen maar gehuild. Het is afschuwelijk alles wat je vertrouwd is voorgoed achter je te moeten laten. Eenmaal in Nederland begon de asielprocedure. Dat was pijnlijk. Ik werd geconfronteerd met wantrouwen en ongeloof. Maar uiteindelijk werd mijn aanvraag gehonoreerd. Ik ben meteen gaan studeren. In Iran kon dat niet vanwege mijn politieke activisme. Ik was gedreven en had het gevoel een nieuw leven te mogen beginnen, een tweede kans te krijgen. Ik wilde bewijzen dat ik het kon. Dat ik niet die onwetende buitenlander was waar mensen me hier vaak voor aanzagen. Binnen een jaar heb ik Nederlands geleerd en studeerde ik cum laude af.'

droombaan 'Mijn carrière is snel gegaan. Vijf jaar geleden werd ik hoogleraar: mijn droombaan. Ik kreeg de kans mijn maatschappelijk engagement te combineren met wetenschap. Mijn werk be-

staat uit een mengeling van onderwijs, onderzoek en maatschappelijke activiteiten. Uiteindelijk liggen de studenten me het meest na aan het hart. We leiden de generatie van de toekomst op. Dat is onze kerntaak. We hebben de verantwoordelijkheid mensen te inspireren. Ik geloof in de kracht van inspiratie. De juiste mensen tegenkomen op het juiste moment. En mijn verhaal blijkt mensen te inspireren, dat is geweldig om mee te maken.'

balans 'Wetenschap is geen negen-tot-vijf-baan, werk gaat regelmatig mee naar huis. Maar ik word steeds efficiënter en kan steeds meer in minder uren. De weekenden probeer ik te bewaken. Ik sport twee keer per week en heb me voorgenomen dat op te voeren naar drie keer. Sport is mijn ontspanning. Dat is ook nodig, want mijn andere vorm van ontspanning is het organiseren van etentjes met vrienden. Ik ben dol op lekker eten en koken.'

offers 'Ik ben altijd gefocust geweest op mijn werk. Zo sterk dat ik moeite had **commitment** aan te gaan in relaties. Gelukkig heb ik nu een fantastische relatie, waarin we elkaar de ruimte geven en een goede balans hebben tussen onze eigen en de gezamenlijke ruimte. Maar ik heb geen kinderen gekregen. Daar heb ik vrede mee. Het is misschien niet helemaal een bewuste keuze geweest, maar toch een keuze. Ik had nooit kunnen doen wat ik nu doe als ik kinderen had gehad. Mijn carrière geeft me intense vervulling.'

toekomst 'Eigenlijk zijn al mijn dromen al waar geworden. Ik zou ooit nog wel mijn levensverhaal in romanvorm op papier willen zetten om andere mensen te laten zien dat zelfs op het zwartste dieptepunt, als je leven wordt overheerst door angst en onderdrukking en je geen uitweg ziet, er altijd hoop is. Daar ben ik het levende bewijs van.'

Wie is. . .

Halleh Ghorashi (48) • vluchtte op haar 26ste als linkse activiste voor het Iraanse regime • studeerde cum laude af in de antropologie aan de VU en promoveerde in Nijmegen bij Vrouwenstudies en antropologie • maakte een bliksemcarrière aan de Vrije Universiteit en is nu Bijzonder Hoogleraar Management van Diversiteit en Integratie • deze leerstoel is het initiatief van de commissie-Pavem, waar prinses Máxima deel van uitmaakte • winnaar van de Vu-onderwijsprijs 2005 • in 2008 onderscheiden met De Triomf, een prijs voor migranten en vluchtelingenvrouwen • heeft een cv barstensvol onderzoeksopdrachten, onderwijservaringen, lezingen, publicaties en adviescommissies